

РЕШЕНИЕ

№ 1622

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11195** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 72816/25.02.2020 г. по НАХД № 18423/2019 г. по описа на СРС, НО, 8 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 507706/15.10.2019 г., издадено от директор на офис „В.“ при ТД на НАП-С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, за нарушение по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното решение. Твърди се, че следва да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Моли се оспореното решение да бъде отменено, както и издаденото НП. Алтернативно се прави искане оспореното решение да бъде отменено и делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав.

В съдебно заседание касаторът се представлява лично от управителя С. С., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът – ТД на НАП – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Г.,

който счита касационната жалба за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 05.06.2019 г. в ТД НАП-С. по повод на проверка на подадена ГДД по ЗКПО за 2018 г. от [фирма], било установено, че [фирма] в качеството си на данъчно задължено лице не е подало декларация до 31.03.2017 г. по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО. Било установено, че декларацията е подадена по електронен път на 21.06.2019 г., като е налице закъснение от 2 месеца и двадесет дни. Отражено било нарушението да е извършено на 01.04.2019 г. За констатираното бил съставен АУАН № F507706/11.09.2019 г., в който нарушението било описано като такова по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО. Така съставения АУАН бил връчен на управителя.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 507706/15.10.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество е неправилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи.

Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал. 1 от ЗКПО данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Алинея 2 на посочената разпоредба предвижда, че годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 261, ал. 1 от ЗКПО данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък размер или до неоснователно намаляване, преотстъпване или освобождаване от данък, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лева.

По делото не е спорно, че е налице нарушение на цитираната по-горе норма. Следва обаче да бъде съобразено, че нарушението е констатирано след неговото отстраняване от наказаното лице. Към момента на съставяне на АУАН и издаване на НП, вече е била подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО по инициатива на задълженото лице, което само е установило, че първоначално подадената по електронен път ГДД не е получена от приходните органи.

При проверката по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН административнонаказващият орган е подхождал формално, без да изследва причините за допуснатото нарушение, като не е съобразил, че се касае за маловажен случай на административно нарушение. Налагането на санкция не е самоцел. В чл. 28 от ЗАНН е регламентирана възможност при маловажни случаи административнонаказващият орган да не налага наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на

нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Нарушението е формално и на просто извършване и от него не настъпват вреди. Наказващият орган не е отчел така изброените обстоятелства, още повече, че данък е бил заплатен на 10.04.2019 г., както и че преди датата на съставяне на акта, установявайки допуснатата грешка, жалбоподателят е подал коректно годишна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за отчетния период по Интернет, като е доплатил и дължимите данъци. Поради изложените съображения съдът счита, че в случая е налице хипотезата на чл. 93, т. 9 от НК, тъй като без съмнение липсват вредните последици, налице са смекчаващи обстоятелства, като нарушението е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушенията от същия вид, поради което следва да се квалифицира като маловажен случай. Обжалваното постановление се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски, но предвид изричното изявление на същия в съдебно заседание, че не претендира такива, съдът не дължи произнасяне.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 72816/25.02.2020 г. по НАХД № 18423/2019 г. по описа на СРС, НО, 8 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 507706/15.10.2019 г., издадено от директор на офис „В.“ при ТД на НАП-С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, за нарушение по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.